

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Signum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Lacedaemonii Helos oppido Messeniae capti, ciues omnes in seruitutem rapuerunt. Hinc quoque iure belli captos Helotas sine lictas...

Lacedaemoniorum ancilla Chalcides: Argiuorum Gymnetæ: Sicyoniorum Corynephori: id est, Clauigeri, à clauo, siue Catanocophori: Arcadium Prospelatæ. Alex. li. 5. c. 20.

Apud Romanos animaduertitur, cuius bellis captos, velut hostes in prædam verti, & venum ire non licuisse: semperque leuitus seruitium apud Romanos deditis, quam capitis fuisse: Graecisq; per raro seruitutem seruasse: quare illorum nullus mercatoribus dabatur locus. Alex. lib. 2. cap. 20.

G. Martius, qui vitas Imperatorum scripsit, ait, eos omnes probos fuisse principes, qui quaquam ipsi mali, probos apud se libertos ac seruos administratores haberent: contra vero, bonos natura principes nequaquam bene regere, vbi malis rem committerent. Politer lib. 3. Philologia, de dominis & seruis.

M. Antonium oratoris accusatum stupri, seruus captus minime prodidit, ex quo Plautus ait, Superbum esse decet fidelem seruum apud dominum suum.

Populus Romanus in clade Cannensi captos redimere nullo modo voluit: Cumque in summam pecuniam esset redactus, ergastula soluit, seruos undecim milium auxilium quaesit, cuium contemptis: & existimauit eos potius iuri libertatem, qui nunquam habissent.

Voluntates, cum seruos temere omnes manumitterent, ab eis postea oppressi sunt, multaq; indigna passi: quibus auxilia petentibus, missus Decius Mus Libertinos omnes patrum necauit, patrum dominis in seruitutem prætinari restituit.

Seruile bellum in Sicilia terrorem Romanis attulerat, nisi celeriter per Perpennam, & rursus renouatum per M. Aquilium confectum fuisset.

Cum Cleopatra intellexisset Antonium suspicari ipsius culpa cladem fuisse acceptam, eius famam venia in sepulchra se recepit, militiq; qui Antonium nuntiarent, eam esse mortuam. Antonius C. copiarum morte commotus, quæ leuiter de suspitione nuntio crederetur, Heronem seruum vocauit, iussitq; ut eum occideret. At Hero, dominum vitæ quam suæ studiosior, arrepto gladio, dum fingit Antonium percutere, in seipsum gladium conuertit.

Cum missi fuissent à Domitiano milites, qui L. Pisonem interimit, in Africa Proconsulem, & Caethaginem ingressi, ad Pisonis ædes venissent, vbi Pilo esset, petierunt: Pisonis seruus, re perispicte, se Pisonem mentus est.

Gorgianus Persa, cum in India immensas opes comparasset, inuidia apud Iudicem accusatus falso crimine, occidit iustus est. Duo eius serui eo occiso à Rege vocati, vt dominum pecuniam indicarent, statim vt iacentem herum mortuum viderunt, sprete vita animo vnanimes cultellis, quos secum habebant, Regem occiderunt.

§ HIEROGLYPHICA.

Rafatio capitis apud Graecos pariter & Latinos seruitutis indicium fuit. Pier. Val. lib. 32 pag. 300. D.

Quod etiam anulus in seruitutis hieroglyphicum, tam maritalis signum articulatur, quod additam esse viro sponiam indicat: quæ Pythagoræ symbolum exponit, dum nos actum anulum gessare vetat: quod ex D. Hieronymi interpretatione non esse anxie viuendum admonet: quippe cauendum, ne os in eam seruitutem coniciamus, quæ dura sit & incommoda. Pier. Valer. libro 36. pag. 335. B.

§ FABVLA.

Columba & Cornix.

Columba, quæ in columbari nutriebatur, iactitabat fecunditatem suam: audiens hoc cornix, at tu, inquit, nequicquam ea re superbis, de qua tibi plurimum doloris & luctus colligitur. Quantum enim tibi pullorum, tantum tristitia paritur.

Fabula docet, in seruitute miseriam augeri fecunditate. Vnde, Dominus, Libertas.

Seueritas.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Seueritas, Græc. σφιδρα, αφοροια, λυτοσ τρεα, ας, η, & αλυδρος, & ο, s; seuerus dicitur. Hebr. Perech, austeritas, ferocitas implacabilis. Exod. 1. 13. 14.

Hinc seuerus, horrifico, φελο, φελοκ, horror, & Lat. ferus, fetocia. Dicitur etiam Reschi, a verbo Reschab, durus fuit, difficilis fuit. Est autem Seueritas virtus inflexibilis circa inflectionem pœnarum, quando recta ratio requirit hoc. Sec. B. Tho. secundâ secundâ q. 157. artic. 2.

Seuerus aliquando significat grauem & censorium, & dicitur

quasi semper verus, nec vlla gratia, aut illecebra moribus sollicitum. A seuerus fuit seueritas, h. e. grauis, confidendo, & imputando, austeritas, rigiditas, asperitas, cuius etiam aliter verbum, quod est cum vi quadam ad seueritatem persequitur, quod est cum quadam constantia, & industria duro. Hinc per seuerantia, hoc est, constantia & quibus supra.

§ BIBLICI LOC.

Seueritas interdum necessaria, 2. Cor. 7. 8. & 13. 2. Tim. 2. 2. Seueritas Dei in Iudæos. Rom. 11. 22.

§ PHILOSOPHICÆ SENTENTIA.

Seueritas in ciuitate nonnunquam salutaris est, quæ per pestifera. Franc. Patr. de Repub. lib. 6. c. 5. Seueritas Regem decet, maiestatem præstat, & dignitatem. Idem de regno lib. 8. c. 6.

Seueri in puniendo, in gratis postea concedenda, & conferendis liberalis pierunq; caute solent. Lo. de Al. 2.

§ APOPTHEGMA.

Cato senior milia quinque famulos habebat, quos in captiua corpora emit. Quod vbi sensit relictis Cato in eius conspectum venire, seipsum in laqueo prætorum intum oderat in milite, adeo viciam delirabat, qui postea C. Sulpicium Gallum uxorem repudiavit, quod apud seculi fortis. Lex, inquit, tibi meos viuis præfuit, cuiusquam tuam apud probos his ornata comparato huiusmodi velle videtur formioiam in suspitione & in crimine esse. Eras. lib. 6. apoph.

Pejcentius Niger, Palesinus rogantibus, vt ipse in uaretur eo quod re, 30 esset grauita, iatis incedentibus. Vos terras velle scire uultis, ego etiam aciem inueni cuperem. Al. Spart.

Alphonius admonitus ab amicis, ne nimium letaretur, & ob id contemptum apud suos mederetur. Magister dicitur mihi esse, ne nima mihi seueritas conciliet inuicem. apoph.

Paulus Emilius, cum Perseus captiuus deprecaretur, ut in pho duceretur, istuc, inquit, in te situm erat. Signum autem in bello perire. Plin. in uita Emil.

§ SIMILITVDINE.

Coryssosini, Quemadmodum qui perpetuo in magister, & in uita hominem facit: Ita semper alperum, magister exacerbat hominem. Eoq; bonum est vobis inuicem. 4. c. ad Galat.

Verum hunc in modum non loquitur, sed aliter patiens, nec vult ferre, nec vulnera vulneribus addere, quoniam eruditum medicos, qui in longum incedunt morbum, ac semel, sed ex intervallo curant, ne de se ipso amittant. Sic & hic beatus. Nam & hi parturientis dolores hoc, quæ maior erat affectus charitas.

Rosterodami, Vt echinus in ipinis ingreditur, quod circumferat: ita quibusdam in omni negotio acerbum, re quæ quod animo iecum adferant asperitatem etiam, quæ habeat incommodum in simi.

Vt Enripus in Eubœa septies in die deflavit, ac ter in ra celernate: at idem tribus diebus vno quoc; mente in septima, octava nonaq; luna: Ita quidam in re, uale libi præcipites iunt, aut nimium leno, in vna que patitur inementes, ibid.

§ EXEMPLA BIBLICA.

Seueritatis Dei Exempla: Erga Euan. Gen. 2. 16. Amalechitas. Exod. 17. 8. 9. Itacitas, vitulum aureum. 32. 8. 26. Et. blasphemum. Lev. 24. 10. Et. populam. Num. 11. 8. 32. 33. Mariam. 12. 9. 10. Itacitas. 14. 18. 29. 30. ligentem lingua labbartho. 15. 32. Et. Moyses & Aaron. Tribum Benjamin, quæ iubente Domino tota excipitur. 15. 10. Ieta. Iud. 20. 47. Saulem. 1. Sam. 13. 7. 13. Et. Phil. Sam. 21. 19. Oziam. 2. Paralip. 26. 19. Ezechiam. 2. Reg. 19. 34. 36. Sophoniam, & tres langtores. 25. 6. 18. 19. Ierolimam. 3. 16. Babyloniæ. Jer. 51. 1. Et. Heliodorum. 2. Mach. 6. 28. Antiochum. 9. 8. 9. Ierum nequam. Matth. 18. 34. Ierum. 23. 30. Ananiam. Mat. 23. 34. Sapphiram. 23. 35. Heliodorum.

Signum.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Signum, Græc. σημειον, ση, & σημα, significatio dicitur. Quantum est in se, importat aliquid manifestum, quod in manu ducitur in cognitionem alicuius occulti. Thom. 4. sent. dist. 1. q. 1. art. 1. Signum proprie est quædam parua nota, indicans

est, tecmirum appellatur, quod non necessarium, caret nomine.

Rhetor. 1. Signum est alterius aliud: non quoduis cuiusvis, ne quis omnia omnia, sed quod aut ante fuerit, aut in ipso negotio, aut post fieri consequitur. Arist. Rhet. ad Alex. c. 12.

Signa alia efficiunt opinioem alia scientiam, ibid.

Signorum nobis copia erit, ex singulis, que dicuntur, que geruntur, & videntur, & ex testimoniis, testificatis, ex nostris, ex aduersariorum fautoribus, ex ipsissimis, ex prouocationibus, ex temporibus, & ex aliis multis, ibid.

Signa a probabili, ab argumento, coniectura, & sententia differunt, quia reliqua opinionem faciunt: signorum autem quedam, ut etiam perspicue hi cognoscant, efficiunt: & signa plurima suspeditate solent, quod reliqua facere non possunt. Signa opinionem faciunt aliquam, argumenta omnem veritatem docent. Arist. Rhet. ad Alex. c. 14.

Signum semper rem consequitur: accidens potest etiam extrinsecus aduenire. Alex. & Eust. in 2. Post.

Signum in coniecturam & equiuocum signum diuiditur: & est vel rei existentis vel cum re signum, vel posterius. Ionn. Gram. in 2. Prior. cap. 27.

Signum dicitur proprie, & metaphorice. Proprie est idem quod imago. Metaphorice dicitur ad imaginis similitudinem. Albert. Mag. in Prior.

Signum colligitur ex naturalibus passionibus loco mediourum, enthymematibus positus, ibid.

Signum ostenditur per passionem, & per viam sensus, ibid.

Silentium.

DEFINITIO: ET ETYMOL.

Silentium, Hebr. Demamah, Domitura, & Dumam, sepulchrum, locus silentii, ubi corpora mortuorum perdomita silent: a verbo Damam, domitus est, redactus est in alienam potestatem, non responsant. 2. Cherefeh, a verbo Charafsch quod in 3. conuagatione est Cherefeh, tacitus secum cogitauit, siluit. Dicitur furdus, Cherefeh a quod auditus eius sileat, 3. Scheker, quies tuta dicitur silentium, a verbo Schaker, Quiescit sub secuto alicuius, secure & quiesce vixit, tutus & tranquillus fuit. Silentium certe est plerumque, modesti ingenis scutum aduersus mundi tumultus tutissimum.

BIBLICI LOCI.

Silentium pro sedata expectatione, & vti dicam, pro conuiescentia, Esa. 30. 15. sic accipiunt nonnulli & Psalm. 55. 2. Silentium suo tempore seruandum, Pro. 25. 29. Iac. 1. 19. silere vtile est, Pro. 17. 26. Eccl. 3. 20. 6. & 31. 12.

PATRYM SENTENTIE.

Silendi patientia, oportunitas loquendi, & contemptus uiaitarum, sunt maxima fundamenta virtutum. Amb. l. de Officiis. Ille scit recte dicere, qui & ordinate nouit tacere. Gregorius in Moral.

POETICAE SENTENTIE.

Comici Græci.

Οὐδὲν σιωπῆς ἴσθι γρηγοροῦσθεοι. Virtus haud est vlla res silentio. Σιωπῆς ἴσθι νεικῶν ἄριστος λόγος. Eiusmodi σιωπῆς ἴσθι νεικῶν ἄριστος λόγος. Aliquando verbum melius est silentium. Κεῖσθι σιωπῆς, ἢ λαλῆσαι μὴ πείσθι. Καὶ δεισιπῶν ἴσθι νεικῶν, ἢ πείσθι. Satis tacere, quam loqui que non deceat. Et in loco tacere, ἢ in loco loqui. Ἡ λῆξις τῶν σιωπῆς ἴσθι νεικῶν, ἢ πείσθι. Sile, melior a te loquere silentio. Πῶς δὲ ἴσθι νεικῶν ἄριστος λόγος. Plerisque responsi vice est silentium. Εὐκταφῆσθαι ἴσθι νεικῶν ἄριστος λόγος. Taciturnitas est plurimum contemptus. Ἡ γὰρ δόξα πολλῶν ἴσθι νεικῶν ἄριστος λόγος. Plerisque lingua dat malis originem: Ἡ γὰρ δόξα πολλῶν ἴσθι νεικῶν ἄριστος λόγος. Plerisque lingua funditus possundedit.

SENTENTIE PHILOSOPHICAE.

Nihil seque proderit, quam quiescere, & minimum cum aliis loqui, & plurimum secum. Senec. 16. epist. In hoc incumbere, vt libentius audias, quam loquaris: quod tacitum velle, nemini dixeris. Auribus libentius quam lingua vtere. Quicquid dicitur es, ante quam alius, tibi dixeris. Sen. de morib. Taciturnitas frusto homini pro sapientia est: tacere qui nescit, nescit loqui. Idem in Proo. Res omnia difficillima, tacere & audire. Gell. l. 1. KKKKK Mire

Fragmentary text from the left page, including words like 'Signum', 'Silentium', and various references.

Fragmentary text from the right page, including words like 'Signum', 'Silentium', and various references.